

DE VLAAMSE MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD EN MEDIA

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie

Tweede principiële goedkeuring

Samenvatting

Met voorliggend voorontwerp van decreet wordt Richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie, omgezet (AVMD2018). AVMD2018 heeft impact op verschillende bepalingen in het Mediadecreet en de bijhorende uitvoeringsbesluiten. Door AVMD2018 zullen lineaire en niet-lineaire televisie meer op gelijke voet concurreren met elkaar. AVMD2018 voert ook nieuwe regels in voor videoplatformdiensten die kijkers, en in het bijzonder minderjarigen, beter moeten beschermen tegen gewelddadige, schadelijke en haatzaaiende inhoud.

Naast de omzetting van deze richtlijn bevat dit voorontwerp van decreet nog een aantal andere wijzigingen van het Mediadecreet.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Het voorliggend voorontwerp van decreet heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structurelement beleidswerking en internationaal beleid ondersteunen.

In het Regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2019 – 2024 is volgende passage terug te vinden:

“We zetten de aangepaste Europese richtlijn Audiovisuele Mediadiensten op een correcte en redelijke manier om. We willen het principe van gelijk speelveld voor lokale en internationale spelers gerespecteerd zien en zorgen zo ook voor een eerlijke concurrentie met de internationale mediaspelers.”

In de beleidsnota media 2019-2024 zijn volgende passages terug te vinden onder SD A.3. “Optimaliseren van kader en instrumenten voor mediabeleid” / OD A.3.2. “Inzetten op een kwalitatief, toekomstbestendig en helder regelgevend kader rond media”:

“De richtlijn audiovisuele mediadiensten (AVMD-richtlijn) is het Europese regelgevend kader voor het aanbieden van televisiediensten. De officiële gecoördineerde versie dateert van 2010. De richtlijn werd eind 2018 grondig gewijzigd (AVMD2018).

De AVMD2018 heeft impact op verschillende bepalingen in het mediadecreet en de bijhorende uitvoeringsbesluiten. Ik zal de AVMD2018 op een redelijke en correcte manier omzetten, waardoor het principe van gelijk speelveld voor lokale en internationale spelers gerespecteerd wordt en waardoor er een eerlijke concurrentie mogelijk is met internationale mediaspelers.

Door de AVMD2018 zullen traditionele televisie en nieuwe diensten zoals uitzendingen op aanvraag meer op gelijke voet concurreren met elkaar. Ook zullen de nieuwe regels voor videoplatforms ervoor zorgen dat kijkers, met name minderjarigen, beter worden beschermd tegen gewelddadige en schadelijke inhoud en haat zaaiende uitlatingen.”

Met dit voorontwerp van decreet wordt AVMD2018 omgezet in het Mediadecreet.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

- De Vlaamse Regering gaf haar eerste principiële goedkeuring aan dit dossier op 26 juni 2020 (VR 2020 2606 DOC.0640/1).
- De Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media verleende advies op 17 juli 2020.
- Een Joker-advies werd geformuleerd op 25 september 2020.

Advies Sectorraad Media dd 17 juli 2020

De Sectorraad Media gaf op 17 juli 2020 advies over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele

mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie.

In een advies op eigen initiatief van 18 november 2019 gaf de Sectorraad Media al eerder zijn visie op hoe de omzetting van de richtlijn AVMD2018 op Vlaams niveau vorm zou kunnen krijgen.

In het algemeen is de Sectorraad Media tevreden dat de AVMD2018 in het Mediadecreet wordt omgezet. De Sectorraad Media waardeert dat er een zeer uitgebreide memorie van toelichting werd opgesteld. Deze kan niet alleen bijdragen tot de rechtszekerheid maar kan ook een hulpmiddel zijn voor de controleorganen.

De Sectorraad Media formuleert de volgende vragen en bedenkingen bij het voorontwerp.

- 1.1. De Sectorraad Media vraagt zich af of er in het decreet een expliciete basis moet worden opgenomen om coregulering mogelijk te maken in de gebieden waar de memorie van toelichting daarop aanstuurt. In antwoord daarop kan gesteld worden dat een systeem van coregulering zal worden overwogen in uitvoering van artikel 7 (ontworpen artikel 42) bij het uitwerken van een systeem dat het potentieel schadelijk karakter van de programma's nader omschrijft. Ook bij het uitwerken van maatregelen die een passende aandacht voor televisiediensten van algemeen belang waarborgen, in uitvoering van artikel 28 (ontworpen artikel 155/1) zullen de mogelijkheden voor coregulering onderzocht worden. Dit wordt telkens in de memorie van toelichting nader gepreciseerd. Wanneer systemen van coregulering in de toekomst worden uitgerold, zullen deze van een gepaste decretale basis voorzien worden.
- 1.2. De Sectorraad Media herhaalt zijn vraag naar decretale verankering van mediawijsheid als aandachtspunt voor het beleid. Daarop kan worden gerepliceerd dat de Vlaamse Gemeenschap de voorbije jaren reeds sterk heeft ingezet op mediawijsheid. In 2013 richtte zij het Kenniscentrum Mediawijsheid (Mediawijs) op dat onder meer als opdracht heeft om de kennisopbouw en -deling rond mediawijsheid te bevorderen en het mediawijs gedrag bij de burger te stimuleren. De activiteiten van Mediawijs kaderen binnen het beleid van de Vlaamse minister van Media om te werken aan het verhogen van de digitale en mediawijsheidscompetenties van de Vlaamse burger, zodat deze leert actief en kritisch om te gaan met de media en ICT van vandaag en tegelijkertijd voorbereid wordt op de nieuwe media en ICT van morgen. In 2021 zullen de resultaten bekend zijn van de lopende doorlichting van het Vlaamse mediawijsheidsbeleid. Op basis van deze resultaten zal duidelijk worden hoe een nieuw en krachtig beleidskader voor mediawijsheid er moet uitzien, en of een decretale verankering van dit beleid de aangewezen piste is.
- 1.3. De Sectorraad Media wijst erop dat de huidige beroepsmogelijkheid bij de Raad van State tegen beslissingen van de VRM ontoereikend is, daar deze onvoldoende diepgaande inhoudelijke toetsing mogelijk maakt. De Sectorraad pleit voor een effectieve inhoudelijke beroepsmogelijkheid bij een beroepshof, zodat ook beslissingen over principiële kwesties aanvechtbaar worden, en stelt dat dit voor de sector van de elektronische communicatie reeds het geval is. Dit is een terechte bezorgdheid van de Sectorraad Media. De Raad van State stelde in het verleden reeds dat het onttrekken van alle beslissingen van de VRM aan de Raad van State (om deze toe te vertrouwen aan het Hof van Beroep te Brussel) niet kan worden verantwoord op basis van de impliciete bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap (artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980) (Advies 51.632/1/V van 19 juli 2012, Vlaams Parlement, 2011-2012, 1515/3, p. 10). Dit neemt niet weg dat we de vraag van de Sectorraad Media naar een effectieve inhoudelijke beroepsmogelijkheid verder zullen onderzoeken, maar dit valt buiten het kader van dit voorontwerp.
- 1.4. De Sectorraad Media wijst erop dat de zin in de memorie van toelichting bij artikel 27, "*Deze maatregelen kunnen alleen opgelegd worden aan ondernemingen die het belang van gerechtvaardigde overwegingen van openbaar beleid dienen*", mogelijks een foute Nederlandse vertaling is en minstens rechtsonzekerheid opwekt. Deze opmerking is terecht. De zinsnede "*die het belang van gerechtvaardigde overwegingen van openbaar beleid dienen*" heeft geen betrekking

op de ondernemingen, wel op de maatregelen die moeten getroffen worden. Dit werd aangepast in de tekst van de memorie van toelichting.

- 1.5. In verband met de regulering van videoplatformen en de concrete invulling van de term “essentiële functie” verwijst de memorie van toelichting naar de richtsnoeren die de Europese Commissie moet opstellen. De Sectorraad Media wijst erop dat deze richtsnoeren bij de opmaak van de memorie van toelichting nog niet beschikbaar waren, maar intussen wel werden gepubliceerd. De betrokken Mededeling van de Commissie “*Richtsnoeren voor de praktische toepassing van het criterium van de essentiële functie als bedoeld in de definitie van “videoplatformdienst” in het kader van de richtlijn audiovisuele mediadiensten*” werd gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie C 223/3 op 7 juli 2020. Dit werd aangepast in de memorie van toelichting.
- 1.6. De Sectorraad Media verwijst naar het door artikel 34 van het voorontwerp in het Mediadecreet ingevoegde artikel 176/1, en stelt de vraag naar de reikwijdte van punt 2° van dat artikel. Dit punt stelt dat het maatschappelijk doel van een rechtspersoon die onder deze bepaling valt, het aanbieden van videoplatformdiensten moet zijn. De Sectorraad vraagt wat de precieze betekenis is van deze bepaling. In antwoord hierop kan gesteld worden dat een aanbieder van videoplatformdiensten deze activiteit in zijn maatschappelijk doel moet opnemen. Indien dat niet het geval is, kan de betrokken aanbieder daarop aangesproken worden door de VRM en verplicht worden zijn statuten aan te passen. Uiteraard blijft deze aanbieder onderworpen aan het Mediadecreet, hij kan zich daar niet aan onttrekken door in zijn maatschappelijk doel geen melding te maken van het aanbieden van videoplatformdiensten.
- 1.7. De Sectorraad Media geeft aan dat een classificatiesysteem voor de bescherming van minderjarigen best wordt gecombineerd met een efficiënt systeem voor leeftijdscontrole, dat in samenwerking met de dienstenverdelers wordt ontwikkeld en op eenvoudige manier zou toelaten om potentieel schadelijke inhoud ontoegankelijk te maken voor (een deel van de) minderjarigen. Daarop kan worden gerepliceerd dat – zoals de Sectorraad zelf stelt - naast mediawijsheid, ook samenwerking binnen de sector inderdaad onontbeerlijk is voor een gedegen bescherming van minderjarigen.
- 1.8. De Sectorraad Media stelt dat de formulering in het ontworpen artikel 40/1 dat bij herhaalde inbreuk de doorgifte van een televisiedienst kan geschorst worden ‘als dat afbreuk doet aan de volksgezondheid of een belangrijk en ernstig risico daarop vormt’ te vaag en generiek geformuleerd is en kan leiden tot disproportionele sancties. Hierop kan gerepliceerd worden dat ook in het huidige Mediadecreet, krachtens artikel 176, de VRM de doorgifte van een niet-lineaire televisiedienst kan laten schorsen of staken als deze een inbreuk maakt op of een ernstig risico inhoudt voor de bescherming van de volksgezondheid. Deze bepaling vormt een omzetting van artikel 3 AVMD2010. In de richtlijn AVMD2018 wordt dit criterium meegenomen in een eengemaakt regime voor alle (lineaire en niet-lineaire) audiovisuele mediadiensten. Artikel 6 van dit voorontwerp implementeert dit eengemaakt regime in een nieuw artikel 40/1 van het Mediadecreet. Indien nodig, zal de VRM dit artikel toepassen en interpreteren.
- 1.9. In verband met artikel 55 van het voorontwerp van decreet, waar bij artikel 234 van het Mediadecreet wordt gewijzigd, stelt de Sectorraad Media dat door het invoeren van de mogelijkheid voor de VRM om inlichtingen en documenten te vragen van ‘elke natuurlijke persoon of rechtspersoon’ de reikwijdte van de opdracht en bevoegdheden van de VRM heel erg uitgebreid worden, terwijl het niet de bedoeling kan zijn de VRM een vrijgeleide te geven om eender welke informatie aan iedere persoon op te vragen. Deze opmerking van de Sectorraad Media is terecht. Hetzelfde artikel zal echter opnieuw moeten worden aangepast bij de omzetting van het Europees Wetboek voor elektronische communicatie. Aangezien de wijziging die wordt voorgesteld in artikel 55 van het voorontwerp losstaat van de omzetting van AVMD2018, wordt deze voorlopig on hold gezet, en zal deze worden meegenomen bij de omzetting van het Europees Wetboek voor elektronische communicatie. Artikel 55 wordt dus geschrapt uit het voorontwerp en de memorie van toelichting.

1.10 De Sectorraad Media is van oordeel dat in de memorie van toelichting bij artikel 30 van het voorontwerp, dat het eerste lid van artikel 174 van het Mediadecreet vervangt, best een andere term wordt gehanteerd dan 'vloggers'. Vloggers (i.e. video bloggers) vormen slechts een deel van een grotere groep makers van door gebruikers gegenereerde inhoud ('user-generated content creators'). Bovendien kunnen vlogs ook van lineaire aard zijn stelt de Sectorraad, bijvoorbeeld life streaming op YouTube. De betrokken passage in de memorie van toelichting werd aangepast om elke onduidelijkheid weg te werken.

1.11 Tenslotte merkt de Sectorraad Media op dat de toelichting bij artikel 30 van het voorontwerp – meer bepaald de uitgebreide omschrijving van de natuurlijke personen als aanbieder van diensten – ook pertinent is voor artikel 29 (dat artikel 163 Mediadecreet wijzigt). Dit is een terechte opmerking van de Sectorraad. Om die reden wordt in de memorie van toelichting bij artikel 29 ook verwezen naar de toelichting bij artikel 30.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Via voorliggend voorontwerp van decreet wordt AVMD2018 gedeeltelijk omgezet in het Mediadecreet. Daarnaast worden er nog een aantal wijzigingen in het Mediadecreet aangebracht die losstaan van de omzetting van AVMD2018.

De markt voor audiovisuele mediadiensten is snel en significant veranderd als gevolg van de toenemende convergentie van televisie- en internetdiensten. Door technische ontwikkelingen zijn nieuwe types diensten en gebruikerservaringen mogelijk geworden. Kijkgewoontes zijn aanzienlijk veranderd. Het televisiescherm blijft een belangrijk toestel voor het delen van audiovisuele ervaringen, maar veel kijkers zijn overgestapt op andere, draagbare toestellen waarop zij audiovisuele inhoud bekijken. Traditionele televisie-inhoud neemt nog steeds een belangrijk deel van de gemiddelde dagelijkse kijktijd voor zijn rekening. Nieuwe types inhoud, zoals videoclipps of door gebruikers gegenereerde inhoud, zijn echter steeds belangrijker geworden, en nieuwe spelers, waaronder aanbieders van diensten voor video-op-aanvraag en van videoplatformen, zijn intussen gevestigde waarden. Door deze convergentie van media is een gemoderniseerd rechtskader nodig. Daarom was het nodig dat richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (hierna: AVMD2010) werd gemoderniseerd. Dat is gebeurd door AVMD2018. AVMD2010, zoals gewijzigd door AVMD2018 blijft gebaseerd op minimale harmonisatie.

AVMD2018, en voorliggend voorontwerp van decreet willen een gelijk speelveld in het medialandschap bewerkstelligen, alsook een afdoende bescherming van de mediagebruikers.

Zo wordt onder meer het onderscheid tussen de regels voor lineaire en niet lineaire televisiediensten gedeeltelijk weggewerkt. Dat is onder meer het geval bij de regels ter bescherming van minderjarigen tegen ongeschikte of schadelijke inhoud, en bij de samenwerkingsprocedures (uitzonderings- en omzeilingsprocedure).

Het toepassingsgebied van de AVMD2010 wordt uitgebreid naar videoplatformdiensten. Met betrekking tot de maatregelen ter bescherming van minderjarigen tegen ongeschikte of schadelijke inhoud verstrengen de door de televisieomroeporganisaties te nemen maatregelen.

Richtlijn 2007/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2007 tot wijziging van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten (hierna: AVMD2007) heeft de krijtlijnen uiteengezet van de economische leefbaarheid van de aanbieders van audiovisuele mediadiensten – en bij uitbreiding de gehele audiovisuele sector. AVMD2010 is de gecoördineerde versie van de richtlijnen van 1989 en 2007. De vierde overwegende van AVMD2010 verwijst naar de noodzaak van een aangepast wettelijk kader, zodat rekening kan gehouden worden met *“technologische ontwikkelingen op business modellen, in het bijzonder de financiering van commerciële omroepen en kan worden gezorgd voor optimale concurrentievoorwaarden en rechtszekerheid voor (...) Europese mediabedrijven en –diensten (...)”*. In het licht hiervan werd er beslist om productplaatsing toe te staan. Bij de omzetting in het Mediadecreet van AVMD2007 werd deze doelstelling ook als uitgangspunt genomen. Aangezien dit jammer genoeg in de praktijk niet leidde tot de vooropgestelde versoepeling blijft een van de doelstellingen van AVMD2010, zoals gewijzigd door AVMD2018, nog steeds de liberalisering van de regels inzake commerciële communicatie. Overwegende 33 van AVMD2018 stelt het als volgt met betrekking tot productplaatsing: *“De liberalisering van productplaatsing niet [heeft] geleid tot het verwachte gebruik van deze vorm van audiovisuele commerciële communicatie”*. Het mag zeker niet de bedoeling zijn dat deze flexibilisering en liberalisering zou leiden tot schermvervuiling zoals in de Verenigde Staten, maar het is wel absoluut noodzakelijk dat de betrokken spelers de mogelijkheid krijgen om de flexibiliteit die gecreëerd wordt te kunnen benutten om ervoor te zorgen dat adverteerders geïnteresseerd zijn om te blijven adverteren. Het principe van liberalisering/flexibilisering/versoepeling is dus ook het uitgangspunt van dit ontwerpdecreet. Bijgevolg moet bij de toepassing en interpretatie van het Mediadecreet dit principe van liberalisering/flexibilisering/versoepeling steeds vooropgesteld worden.

In het kader van deze flexibilisering worden er ook mogelijkheden gecreëerd om een aantal zaken, o.a. commerciële communicatie, te regelen via co- of zelfregulering.

Omdat de reguleringsinstanties voor de audiovisuele sector, zoals de Vlaamse Regulator voor de Media, een sleutelrol zullen spelen bij het vormgeven en in stand houden van de interne markt voor audiovisuele mediadiensten wordt hun onafhankelijkheid versterkt door AVMD2018. AVMD2018 stelt dat onafhankelijkheid cruciaal is om te waarborgen dat de besluiten van nationale regulerende instanties of organen onpartijdig zijn. Daarnaast wordt door AVMD2018 de rol van de Europese groep van regelgevende instanties voor audiovisuele mediadiensten (ERGA) versterkt, doordat de groep meer taken krijgt ten aanzien van het verstrekken van advies en ondersteuning aan de Europese Commissie op het gebied van samenhangende tenuitvoerlegging van de richtlijn in alle lidstaten.

De omzetting van AVMD2018 heeft gevolgen voor verschillende bepalingen in het Mediadecreet. Meer specifiek zijn dit de algemene bepalingen en definities, het verbod op aanzetten tot geweld of haat, informatieverplichtingen voor omroeporganisaties, de uitzonderingsprocedure waarin kan worden afgeweken van het vrij verkeer van omroepdiensten, de bescherming van minderjarigen, commerciële communicatie waaronder ook televisiereclame, sponsoring en productplaatsing, regels met betrekking tot het bepalen van de bevoegde lidstaat en informatie-uitwisseling hierover met de Europese Commissie en andere lidstaten van de Europese Unie, toegankelijkheid van televisiediensten voor personen met een handicap, televisiediensten van algemeen belang, nieuwe bepalingen voor videoplatformdiensten, signaalintegriteit, en de Vlaamse Regulator voor de Media.

Naast dit omzettingsdecreet zullen er ook nog uitvoeringsbesluiten moeten worden gewijzigd of worden aangenomen. Niet alle artikelen van AVMD2010 die door AVMD2018 werden gewijzigd of toegevoegd zullen worden omgezet in het Mediadecreet met voorliggend voorontwerp van decreet. Sommige artikelen richten zich immers niet tot de lidstaten maar zijn bijvoorbeeld gericht tot de Europese Commissie.

Andere bepalingen van AVMD2018 zijn niet dwingend van aard. De lidstaten kunnen ze desgewenst omzetten, maar ze zijn daartoe niet verplicht. Een voorbeeld van dergelijke facultatieve bepaling is het nieuwe artikel 5, lid 2 van AVMD2010 dat werd ingevoegd door AVMD2018 (*“Lidstaten kunnen wetgevingsmaatregelen aannemen die erin voorzien dat onder hun bevoegdheid vallende aanbieders van mediadiensten, naast de in lid 1 genoemde informatie, informatie ter beschikking te stellen over hun eigendomsstructuur [...]”*). Dit voorontwerp van decreet zet artikel 5, lid 2, AVMD2010, zoals ingevoegd door AVMD2018 niet om omdat informatie over de eigendomsstructuur van een omroeporganisatie ook via andere wegen kan worden verkregen. Nog andere bepalingen zullen niet worden omgezet omdat het Mediadecreet nu al voldoet aan AVMD2010, zoals gewijzigd door AVMD2018. Dat is het geval voor de regels over de afzonderlijke reclamespot (artikel 79, §2, van het Mediadecreet). Dat is ook het geval voor de meeste bepalingen in de artikelen 30 en 30bis van AVMD2010, gewijzigd door AVMD2018, over de regulerende instanties en organen van de lidstaten: de Vlaamse Regulator voor de Media voldoet al aan de meeste voorwaarden inzake onpartijdigheid en onafhankelijkheid, vermeld in de nieuwe artikelen 30 en 30bis. Dat is ook het geval voor artikel 33bis, lid 1) van AVMD2010, toegevoegd door AVMD2018 (*“De lidstaten bevorderen en nemen maatregelen voor het ontwikkelen van de mediageletterdheid.”*) aangezien de Vlaamse Gemeenschap het Kenniscentrum Mediawijsheid, beter gekend als Mediawijs, en de activiteiten van dit Kenniscentrum steunt. Mediawijs werd begin 2013 door de Vlaamse overheid opgericht binnen iMinds (nu opgegaan in imec) met als opdracht de kennisopbouw en -deling bij organisaties en werkers in het brede veld van digitale en mediawijsheid te stimuleren. Mediawijs biedt ook praktijkondersteuning en werkt aan praktijkontwikkeling. Daarnaast stimuleert en ondersteunt het digitaal en mediawijs gedrag bij de burger. Voor het uitvoeren van haar opdracht werkt Mediawijs actief samen met de relevante stakeholders uit de overheid, het veld en de private sector en bevordert het centrum de dialoog en samenwerking tussen die stakeholders. De activiteiten van Mediawijs kaderen binnen het beleid van de Vlaamse minister van Media om te werken aan het verhogen van de digitale en mediawijsheidscompetenties van de Vlaamse burger, zodat deze maximaal mee kan in de snel veranderende internationale digitale en mediaomgeving. Het doel is om de Vlaamse burger actief en kritisch te leren omgaan met de media en ICT van vandaag en tegelijkertijd voor te bereiden op de nieuwe media en ICT van morgen. Mediawijs is en blijft de structurele partner van de Vlaamse overheid in het kader van mediawijsheid. Mediawijsheid zit ook vervat in de eindtermen van het onderwijs.

Artikel 13 van AVMD2010 dat grondig werd gewijzigd door AVMD2018, wordt ook niet omgezet via voorliggend voorontwerp van decreet. De verplichtingen voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties om te investeren in Vlaamse producties en om de nodige aandacht te geven aan Vlaamse producties werden immers reeds omgezet door:

- artikel 13 van het decreet van 29 juni 2018 houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (Belgisch Staatsblad van 26 juli 2018);
- artikel 4 en artikel 5 van het decreet van 22 maart 2019 houdende wijziging van artikel 18, 19, 157, 184/1 en 218 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (Belgisch Staatsblad van 12 april 2019);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019 betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken (Belgisch Staatsblad van 18 maart 2019);
- het decreet van 26 april 2019 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 februari 2019 betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken (Belgisch Staatsblad van 20 mei 2019).

Ook artikel 23, lid 1 van AVMD2010, zoals gewijzigd door artikel 1, lid 21, van AVMD2018, wordt niet omgezet met dit ontwerpdecreet. De versoepeling van de kwantitatieve regels voor televisiereclame werd immers reeds omgezet door het decreet van 8 mei 2020 tot wijziging van

artikel 81 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat het aandeel televisiereclame- en telewinkerspots betreft, dat de paragrafen 2 en 3 van artikel 81 van het Mediadecreet wijzigde.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Los van het advies van de Sectorraad Media werd nog een aanpassing doorgevoerd in de tekst van het voorontwerp en de memorie van toelichting.

Artikel 34 van het voorontwerp wordt in overeenstemming gebracht met artikel 3. Dit laatste artikel bevat een nieuwe definitie van “aanbieder van videoplatformdiensten”, zijnde een *natuurlijke of rechtspersoon* die een videoplatformdienst aanbiedt. Artikel 34 bepaalt dat elke privaatrechtelijke *rechtspersoon* videoplatformdiensten kan aanbieden onder een aantal voorwaarden. Dit moet uiteraard zijn: “elke natuurlijke of privaatrechtelijke rechtspersoon”. Dit wordt rechtgezet in de tekst.

Voor toelichting bij de andere artikelen kan worden verwezen naar de memorie van toelichting.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van decreet heeft geen budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid.

B. ESR-TOETS

Deze is niet van toepassing op voorliggend voorontwerp van decreet.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van decreet heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voorliggend voorontwerp van decreet heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Eens de Vlaamse Regering haar tweede principiële goedkeuring heeft gegeven voor voorliggend voorontwerp van decreet zijn volgende vervolgstappen voorzien:

- inwinnen van het advies van de Raad van State (adviestermijn 30 dagen);
- voorleggen van het voorontwerp van decreet aan de Vlaamse Regering voor definitieve goedkeuring;
- voorstelling van het ontwerpdecreet aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd Sport en Media van het Vlaams Parlement;
- bespreking van het ontwerpdecreet in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie, en de bijhorende memorie van toelichting;
- 2° de Vlaamse minister van media te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd en Media

Benjamin DALLE

Bijlagen:

- Advies Sectorraad Media van de SARC dd. 17 juli 2020.
- Joker-advies dd. 25 september 2020.